den Henseende tillade mig at gjøre opmærksom paa, at Brolægnings- eller Gadeskatten opkræves efter Regler, der ogsaa ere givne for meget lang Tid tilbage i Forordningen af 1777, Regler, som i enhver Henseende maae siges at være forældede og uheldige. I Communalbestyrelsen har der ogsaa været reist Indvendinger baade imod Normerne for Grundtaxten og for Brolægningsskatten, men man er kommen til det Resultat, at man maatte foretrække Grundtaxten, da Brolægningsskatten var baade uretfærdig og uhensigtsmæssig. At dette virkelig ogsaa er Tilfældet, vil særdeles let indsees, naar man lægger Mærke til den Maade, hvorpaa den opkræves, nemlig i Forhold til Bygningens Façades Længde og Gadens Brede, thi det er vistnok en saa urigtig Bestemmelse, som den vel kan være. Det er vel blevet anført af den høitærede Minister, at en Bygning, der ligger ud imod en bred Gade, har en Fordeel ligeoverfor Bygningsloven, og at en saadan Bygning af den Grund kan taale at betale noget Mere i Brolægningsskat; men næst at bemærke, at disse 2 Ting ikke have Noget med hinanden at gjøre — fordi en Bygning ligeoverfor Bygningsloven kan være heldigere situeret end en anden Bygning, deraf følger paa ingen Maade, at det er retfærdigt eller passende, at denne Fordeel betales ved en forøget Brolægningsskat — skal jeg gjøre opmærksom paa, at en Bygning, der ligger i en smal Gade, kan derved have store Fordele ligeoverfor en Bygning, der ligger i en bred Gade. Det er ingenlunde Gadens Brede, der bestemmer Bygningens Værdi, men der er andre Forhold, der i saa Henseende komme i Betragtning; en Bygning paa Østergade ligger i en temmelig smal Gade, men den har dog unægtelig en større Værdi end f. Ex. en Bygning i Lille Kongensgade paa Christianshavn, der er en bredere Gade. Vilde det dog ikke være urimeligt at begrunde en høiere Brolægningsafgift af en Bygning i den sidstnævnte Gade end af en Bygning paa Østergade, ved den Omstændighed, at den første Bygning ligger i en bredere Gade? Jeg skal tillade mig end yderligere at henlede Opmærksomheden paa de Urimeligheder, Brolægningsskatten nu fører til. Medens f. Ex. de saakaldte Holms-Huse ved Langebro, ganske smaa Bygninger kun af een Etage med ringe Dybde, skulle, fordi de have en meget lang Façade betale en Brolægningsskat af jeg troer 4 à 500 Rd., saa svare Wilders og Krohers Pladse paa Christianshavn, hvor der udvikles en Virksomhed, som mere end noget Andet fordærver Kjøbenhavns Brolægning, idet der derfra udgaaer de svære Læs, den ene kun 6 à 7 Rd., og den anden Plads slet Intet i Brolægningsskat af den Grund, at den ene Plads kun har en ganske ringe Façade, en Broes Brede mod Gaden, medens den anden støder umiddelbart op til hiin. Efter de af Magistraten tilveiebragte Oplysninger vilde en saadan Omregulering, som af den var foreslaaet og af Borgerrepræsentationen eenstemmig var tiltraadt, have til Følge, at enhver Grundtaxtportion blev 9 Mk. høiere, naar Brolægningsskatten bortfaldt, uden at dette vilde medføre nogen væsentlig eller indgribende Forandring i de bestaaende factiske Forhold; ved de allerfleste Bygninger vil Resultatet kun være det, at der i Grundskat skal svares 6—7—8—9 à 10 Rd. mere eller mindre end nu — (Indenrigsministeren: „Det er ikke saa lidt!") — ganske vist, men det giver ikke nogen gjennemgribende Forandring i Eiendommenes Værdi og den derpaa grundede Beskatning; naar undtages de af mig for nævnte Tilfælde, der maaskee kunne suppleres med et Par andre, hvor Forandringen træder lige saa stærkt frem, vil hyppigst den hele Forandring i Skattebeløbet være nogle Rd.

Hvad den anden Skat angaaer: Classeskatten, da anførte den ærede Minister som Noget, der fortrinsviis skulde tale for at beholde denne Skat, at denne Skat nu engang var til, og at de, hvem denne Skat blev paalagt, nok vilde vide at overføre den paa Andre, og at den derfor ikke kunde blive trykkende for dem, som skulle udrede den; men dersom denne Argumentation var rigtig, da maatte Skatten ikke lignes paa den Maade, som her er foreslaaet, men da maatte den normeres efter Næringens Omfang; først naar det skete, vilde det være muligt, at enhver Næringsdrivende lige let kunde flytte den over paa Andre, men nu maa man lægge Mærke til, at selv om en Næringsdrivende,